

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № <u>954 - 06 - 914</u>
Дата <u>08 / 11 2019 г.</u>

ЧРЕЗ

**Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ**

*28
12
XV*

ДО

**Г-Н КРАСИМИР ВЪЛЧЕВ
МИНИСТЪР НА ОБРАЗОВАНИЕТО
И НАУКАТА**

ВЪПРОС

от Анна Славова, народен представител от ПГ „БСП за България“

Съгласно чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 95, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание внасяме въпрос

ОТНОСНО: обучението на ученици и студенти, диагностицирани с дислексия, дисграфия, дискалкулия, диспраксия.

Уважаеми г-н Министър,

До настоящия момент има няколко подзаконови нормативни актове, които засягат проблемите на обучаващите се с дислексия, дисграфия, дискалкулия, диспраксия. Последният подзаконов нормативен акт е Наредба за приобщаващото образование (ДВ, бр. 86 от 2017г.) Засега не сме запознати да съществува мониторинг, който да отразява и спомага за създаването на обща програма за учениците и студентите с дислексия, дисграфия, дискалкулия, диспраксия. Липсата на такава обща програма се отразява и върху възможността за изграждане на индивидуални програми, които да отговарят на специфичните обучителни нужди на учениците и студентите с дислексия, дисграфия, дискалкулия, диспраксия.

Съществуват множество неправителствени организации и инициативи в България, чиято основна дейност е свързана с хората от всички възрасти с дислексия, дисграфия, дискалкулия, диспраксия и с проблемите свързани с обучението, с

учителите и със специалистите и със семействата, които оказват подкрепа на близките си. Предлагат се и адекватни програми, които да отговарят на нуждите на учащия се след неговото тестване срещу определена сума.

Нужна е обаче законодателна промяна, която да гарантира ефективното обучение на практика чрез специални програми, които да включват както обучаващи специалисти, така и модерни технологии, за да може да се гарантира адекватното обучение на учениците и студентите със специфични обучителни нужди. С въвеждането на Национално външно оценяване в X клас трябва да се обърне по-голямо внимание на тези ученици и на тяхното обучение. В противен случай може да се твърди, че има дискриминация на децата с дислексия, дисграфия, дискалкулия и диспраксия на основаувреждане, образование и имуществено състояние.

Във връзка с това моля за информация и отговор, както следва:

1. Съществува ли мониторинг, който да показва какъв е общият брой на диагностицираните с дислексия, дисграфия, дискалкулия, диспраксия и какъв процент от тях са ученици и студенти?

2. Какви средства са отделени за тестване и помощ от специалисти - психиатри, психолози, логопеди и невролози, на хора от всички възрастови групи с дислексия, дисграфия, дискалкулия, диспраксия?

3. По какъв начин настоящата програма на Министерството на образованието и науките се отразява на учениците и студентите с дислексия, дисграфия, дискалкулия, диспраксия?

4. По какъв начин се консултират, подкрепят и мотивират родителите на ученици и студенти с дислексия, дисграфия, дискалкулия, диспраксия? По какъв начин се консултират учителите, които обучават деца с дислексия, дисграфия, дискалкулия, диспраксия?

5. По какъв начин се насърчава ефективната връзка между висшите учебни заведения и пазара на труда за изграждане на механизъм за оценка на професионалната реализация на завършващи и завършили студенти с дислексия, дисграфия, дискалкулия, диспраксия?

6. По какъв начин това се е отразило на програмата при учениците и студентите с дислексия, дисграфия, дискалкулия, диспраксия?

Моля отговорът да е в писмен вид.

Анна Славчева